

સુપ્રભાતમુ

સુરેણ પા. મંડુ
079-23226251

હાઈકુ

સલામી સવારની..

(જણ જંગી વર્ષ)

હઠો બાળનો મિઠો સંનંધ, નજ થઈ ગયો!
હઠો ટવચ સરળ વાણિય થઈ થઈ ગયો!
વૃંટાં કર્ટર, ઉની ગયો ટ્રસ્ટ દવાળાના પરથી
'દાખલ' થવાનો વિચાર માર - કાં થઈ ગયો!

પરં તોની - તો! બની રજુ
છોમ કોરોનાઈન - આરવાર જું રસ્યાન -
યમ નો ડર !! 'મય'જું રસ્યાન !!
(પેટી વક્ક)

ચિંતન

વિદ્યાર્થી સેવક : પાન્ય: શુદ્ધાકરણો ભયકાતર: /
બાણદારી પ્રતિલાલી ચ સુસ સુસાન પ્રબોધયેત ||

ઉપરોક્ત શ્વોક કીવાઇન સંસ્કૃત સુભાષિતમાંથી લેવામાં આવ્યું છે.

વિદ્યાર્થી, સેવક, માર્ગમાં ચાલવાવાળા પથિક, વાત્રી, ભૂમયી પીડિત અને ડરેલો વ્યક્તિ, નંદાની રક્ષા કરવાવાળો દ્વારાણ ચાંડ પોતાના કાર્યમાં સૂતા રહે તો તેને જગૃત કરવા જોઈએ.

એ વિદ્યાર્થી સૂતો રહે તેનો અભ્યાસ રોકાંઝ જાચ છે. નોકર સૂતો રહેતો તેની નોકરી જતી રહે છે. વાત્રી જગૃત ન રહે તો તેનો સામાન ચોરાઈ જાચ છે. આ લઘાના સૂવાચી અનેક લોકોને હાનિ થાય છે.

સુવિચાર

- એક હી બાંધ સીખતા હું મેં રંગો સે, ગર નિખરના હે તો નિખરના જરૂરી હે....!! - રાજેશ રેડી
- જીવન એ એંબું ગીત છે, જેનું કુષ્પદ મૂન્ય છે - વિકાર હુંગો
- જેણો જીવતમાં સંકાળ પ્રામ કરી છે, તેચો બચા જ પુરુષથીવાઓ હતા, તેઓ એ 'નોચિબમાં હશે તેમ થશે' એંબું કર્યું નથી - એમસન
- સ્નાનાનો અન્નની સંશોધન જ કર્મ ભસ્ય થઈ જાય છે - શંકરચાર્ય
- દુઃખ-સંકટ તમારી મુલુકાતે બીજી વાર ન આવે એંબું તે ઈચ્છાઠી હો, તો પહેલીવાર આવીને તે જ પાઠ શીખની ગયા હોય, ત બરાબર શીપી અને યાદ રાખી લેજો - જરૂર
- ધર્મશાની પ્રાપ્તિ બહારની હુન્નિયાને જીખવાની નથી થાપી પણ
અંદરની હુન્નિયાને જીખવાથી થાપી છે - અનામી
- આજનું ઔપય: પીપર અને મરી પાઉડર સમલાગે લઈ મધ્ય સાથે ચાટવાથી મરડો મટે છે
(સંકલન: દીપક વી. આશારા)

નોંધકથા

એક માખસને સંત સમયની કિમત સમજાવી. માખસે ગામના ચોરે જઈ લોકોને કહું, 'સમય કિમતી છે. હું સમય આપવા માંગું છું. રોજાના સમયની કિમત પાંચ સો રૂપિયા છે. જેને લેવો હોય તે લઈ જાઓ.'

ગામના લોકોએ તોની મખકરી કરી તેને પાગલ કરી અપ્યાન કર્યું. તેસને પાસે ગયો અને ફરિયાદ કરતા કહું, 'આપે કર્યું સમય બધું કિમતી છે, હું વેચાય ગયો હતો પણ મને એક કોરી પણ મળી નહીં. અને લોકોએ એ માસ અપ્યાન કર્યું.'

સંત સમજાવતા કહું, 'ભાઈ, સમયની કિમત તો ઘડી જ છે, પરંતુ તે એક જેવો છે. જેના પર શ્રમની કલમ અને વિચારની શાહીશી મૂલ્ય ભરાય છે! શ્રમ અને વિચાર જ મૂલ્યવાન છે. એની કિમત બધું ઉપજે.'

પેલા ને હેવ સમજાયું કે સમયનો શ્રમ અને બુદ્ધિ સાથે સહયોગ સ્વધાર્ય તો જ સમય કિમતી બની શકે છે.'

શ્રમ અને બુદ્ધિ વગરનો સમય કોરી બરાબર છે. તેનું મૂલ્ય રહેતું નથી.